

Tafelgesprek

Bron: www.auticomm.nl

Onze twee oudste zoons (beiden PDD-NOS) beschouwen school en thuis als twee gescheiden werelden. Op school vertellen ze niets over zichzelf of thuis, thuis horen we nauwelijks iets over de dingen die ze buitenshuis doen of meemaken.

De vraag 'hoe was het vandaag op school' of 'heb je nog iets leuks meegemaakt' is veel te breed, het lukt ze niet hier een antwoord op te vinden. Om ze toch te laten vertellen over hun dag (en om te voorkomen dat we uitsluitend over Pokémon praten aan tafel), heb ik 'tafelgesprek-kaartjes' gemaakt.

Het werkt als volgt:

De kaartjes staan in een vaasje op tafel bij de warme maaltijd. Ze worden er neergezet als vast onderdeel van het tafeldekken.

Iedere dag is één van de kinderen aan de beurt om het gesprekskaartje voor die dag uit het vaasje te trekken (wie aan de beurt is, staat in de kalender en op het planbord). Het kind leest de vraag hardop voor en mag als eerste antwoord geven.

De ouders vragen goed door op het antwoord, probeer open vragen te stellen! Zo komt er al heel snel van alles aan de orde! Ook de andere kinderen mogen natuurlijk vragen stellen (maar wel aansluitend aan het onderwerp dat aan de orde is).

Na een gesprekje van een aantal minuten of als het gesprek hapert, is het volgende kind aan de beurt om dezelfde vraag te beantwoorden. Het kaartje wordt doorgegeven, wie het kaartje in bezit heeft mag vertellen.

Na de kinderen zijn ook de ouders aan de beurt.

Weet iemand het antwoord niet zo gauw te bedenken, dan mag hij de vraag doorgeven aan de volgende (met de klok mee). Later komt het kaartje weer terug, want iedereen geeft antwoord.

Er zijn twee soorten kaartjes (in twee verschillende kleuren). Op het ene soort staan 'doordeweekse' vragen, op de andere 'weekendvragen'. Soms voeg ik nieuwe vragen toe. Ook haal ik wel eens impopulaire kaartjes uit de stapel of kaartjes die (toevallig) een aantal keren achter elkaar zijn getrokken.

Hoe maak je de kaartjes?

Print bijgaand vragenbestand uit op gekleurd papier.

Knip er stroken van, op elke strook één vraag.

Leg de stroken met een halve centimeter tussenruimte op een 'seal'blad. Seal de bladen en knip de stroken weer van elkaar.

Ervaring

De kinderen vinden de kaartjes erg leuk, het is heel speciaal als je aan de beurt bent om te trekken. Het is dankzij de kaartjes weer gezellig aan tafel. Soms roept iemand van tevoren al dat hij hoopt dat een bepaald kaartje wordt getrokken, wat natuurlijk weer aanknopingspunten geeft voor een gesprek. Door het doorvragen horen we nu heel veel over de dag van de kinderen en ze vertellen graag. Ook zijn de kinderen zelf steeds meer vragen gaan stellen.

Soms bedenkt één van de kinderen een leuke vraag, als iedereen het ermee eens is, voegen we die toe. Zo is bijvoorbeeld de vraag over het 'Goofy-moment' (blunder) ontstaan, die is erg populair. Vooral erg leuk als mama of papa een blundertje te melden heeft.

Op vakantie waren we de kaartjes vergeten mee te nemen. De jongens mochten toen, volgens het vaste schema, 'uit het hoofd' een kaartje trekken. Ook erg leuk, omdat ze dan zelf nadenken over wat nou leuk is om te bespreken over die dag.